

TER OPHELDERING.

Zeer tot mijn spijt is een, ik stem het toe, niet zeer vriendelijke opmerking van mij, die bestemd was voor de algemeene vergadering, door den voorzitter en collega VAN DER HORN VAN DEN BOS, als voor hem bedoeld beschouwd geworden. Ik ben dus wel genoodzaakt mijn bedoeling nader te omschrijven.

Wat was het geval? Er wordt een conclusie behandeld waarover enkele leden amendementen hadden ingediend en voortreffelijk verdedigd. Midden in de behandeling daarvan wordt door prof. NIJHOFF voorgesteld de geheele conclusie maar te laten vervallen en zonder zich verder om de amendementen te bekommeren, geeft de vergadering daaraan haar goedkeuring. Dat was haar recht, al maakte het, o. a. op het lid der commissie, die de conclusie had geformuleerd den heer VAN DER MEULEN een wonderlijken indruk.

Het vreemde was nu niet, dat de heer VAN DER HORN VAN DEN BOS opmerkte dat over het lot der amendementen nog niet was beslist en evenmin dat de voorzitter daaraan zijn zegel gaf, maar het voor mij verrassende was de groote meerderheid waarmede daarna de, zij het dan ook geamendeerde conclusie werd aangenomen. Een verslaggever van een der dagbladen schreef dat dit gebeurde in een inmiddels voltalliger geworden vergadering, waarvan ik echter niets heb gemerkt. Neen, het feit is niet te weerspreken dat eenzelfde vergadering „een organisme van hooger orde” in korten tijd twee verschillende besluiten heeft genomen. Ik ben het niet eens met collega VAN DER HORN VAN DEN BOS, dat verwerping van het voorstel van prof. NIJHOFF aanneming van de *oorspronkelijke* conclusie in zich zou bevat hebben. Formeel misschien wel, maar toch zeker niet als uitvloeisel van den geest van het voorafgegaane. Wanneer in een gezelschap iemand het plan oppert een reis te ondernemen en wel per rijtuig en daarna anderen voorstellen dit niet per rijtuig maar per boot of automobiel te doen, ligt in verwerping van weer een ander voorstel om heelemaal niet op reis te gaan nog niet opgesloten, dat men nu verplicht is het rijtuig te nemen.

De bedoeling der vergadering zou m. i. regelmatig tot uiting zijn gebracht, indien men eerst het voorstel NIJHOFF had verworpen en daarna met de behandeling der amendementen was voortgegaan.

Ook ten opzichte van het record waarvan ik sprak, is er misvatting. Ik bedoelde geen vergelijking met niet-medische maar met vroegere algemeene vergaderingen, waarin men wel eens meer verbijsterende zwenkingen heeft gemaakt.

• Oud-Beijerland, 21 Juli 1913.

J. F. PH. HERS.

[De Redactie meent, dat deze zaak nu voldoende is toegelicht].

BERICHTEN.

BUITENLAND.

BERLIJN. — **Wenschelijke gezondheidsmaatregelen.** Het dagelijksch bestuur der geneeskundige beroepsverenigingen te Berlijn zal tot de tramdirectie het verzoek richten, er tegen te waken, dat de conducteurs de tramkaartjes bevochtigen met den bespeekselden vinger, en de politie verzoeken, er op te letten, dat dit ook niet geschiedt met pakpapier in de winkels, alsook, om tegen te gaan, dat de honden de straten verontreinigen (*Deutsche med. Wochenschr.*). Hoe de politie, zelfs de Berlijnsche, in staat zal zijn de honden van den weg van den „grogen Unfug” op het pad des fatsoens te brengen, is een raadsel, en de gezondheid zal er toch niet erg meê gemoed zijn.